

PROCESSES OF FORMATION OF REGIONAL SOCIO-ECONOMIC DEVELOPMENT AS FACTORS OF INCLUSIVE DEVELOPMENT

O. O. OSTROHLIAD, Assistant of the Department of Management and Public Administration

O. M. Beketov National University of Urban Economy in Kharkiv, Kharkiv

The processes of regional development of Ukraine are aimed at planning of economic activity (activity of enterprises located in a certain territory, determination of production volumes and sales of products, provision of services, increase of production efficiency and its quality characteristics, provision of resources), scientific and technical activities (basic scientific research for national economic scientific and technical problems, creation of fundamentally new technologies, means of production, materials, etc.), social activities and (solving problems of improving the quality and quality of life of people, improving living conditions, ensuring the educational, cultural and family needs of everyone), environmental activities (reducing and offsetting the negative impact of production on the environment, exercising control over the activities of non-compliant businesses established norms of rational use of water, land, forest resources, aimed at ensuring compensation of damages to enterprises inflicted on nature and society as a result of their unlawful activity).

Ukraine does not have a clear mechanism for the livelihood of the regions, which helps to create comfortable living conditions for the population, opportunities for the reproduction of productive forces. A special place in the ways of increasing the efficiency of the system of life support in the region, according to O. Karlova, is the rational use of fixed assets of enterprises of the regional economy, the use of innovative technologies, the formation of investment attractiveness, the quality of provided housing and communal services [1].

According to the experience of economically developed countries, innovative high-tech and science-intensive industries in the aviation and space industries, energy engineering, pharmaceutical industry, nanos and biotechnologies are becoming strategic directions for the development of the regional complex [2].

That is why the priorities for shaping regional socio-economic development as a factor of inclusive development should be the following:

- high-tech and high-tech engineering, aviation;
- technological renewal of the fuel-energy and agro-industrial complex;
- transport infrastructure, logistics;
- cross-border cooperation;
- water supply;
- development of scientific and educational complex.

Development and improvement of management of the regional complex includes research on the socio-economic features of regional development, its reform, formation of mechanisms of functioning, new approaches and principles of pricing and tariff policy formation and theoretical foundations of managing the region's

economy. The sustainable region's goal should be to solve every problem that provides a solution to many other problems and does not create new ones.

Literature:

1. Карлова О. А. Теорія і практика розвитку інфраструктури міста : монографія / О. А. Карлова. – Харків: Видавництво «ФОРТ», 2010. – 280 с.
2. Тищенко О. М. Реформування житлово-комунального господарства: теорія, практика, перспективи : монографія / О. М. Тищенко. – Харків : ВД «ІНЖЕК», 2008. – 368 с.

ПРОБЛЕМА КАПІТАЛІЗАЦІЇ БАНКІВ УКРАЇНИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ВИРІШЕННЯ В ІНКЛЮЗИВНІЙ ЕКОНОМІЦІ

А. О. ВЕРМЕНИЧ, студ.

*Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського,
м. Кременчук*

Концепція інклюзивного розвитку заснована на такому типі економічного зростання, який дозволяє відчувати його результати кожному члену суспільства. Ця концепція поступово приходить на зміну традиційним моделям зростання економіки, які є не завжди оптимальними в сучасних реаліях. Банківська система має значний вплив на успішну реалізацію будь-якої стратегії економічного розвитку, а тому вона має бути потужною та стійкою. Банки є одними з головних джерел інвестування фінансових ресурсів в економіку країни, вони виступають фінансовими посередниками і здійснюють основну масу кредитних і фінансових операцій. Одним з найважливіших показників, який характеризує надійність банку й в цілому банківської системи є власний капітал банку. Власний капітал банку є головним індикатором його здатності до розвитку, показником його стійкості та стабільності.

Низький рівень капіталізації банків України на сьогоднішній день є одною з головних проблем банківської системи України. Недостатність капіталу спричиняє надмірну концентрацію ризиків у банківській системі, зменшує асортимент послуг на фінансовому ринку, а також підвищує вартість надання цих послуг, все це гальмує розвиток економіки. Проблема капіталізації та шляхи її вирішення освітлюється в працях таких вчених, як: Г. Азаренкової, М. Алексеєнко, О. Васюренко, А. Вожжова, Я. Грудзевича та інші.

Дослідивши та проаналізувавши багато праць відносно проблеми капіталізації, можна зробити висновки, що основними причинами цієї проблеми є: недостатня адекватність капіталу банків, щодо розміру їх активів; фінансова автономність та сталість банків, що спричиняє проблему в обслуговуванні банками взятих на себе зобов'язань; проблема формування фінансового фундаменту банківської системи, від якості якого залежить надійність всієї системи. Для вирішення даної проблеми необхідна розробка заходів, щодо нарощення капіталу, як на макрорівні так і на мікрорівні.